

Босна и Херцеговина  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД  
Број: 11 0 У 029772 22 Увп  
Бања Лука, 25.5.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић председника вијећа, Страхиње Турковића и Смиљане Мрше чланова вијећа, уз судјеловање Маје Савић као записничара, у управном спору по тужби Н.В. из Б., заступаној по пуномоћнику И.Ђ., адвокату из Б. (у даљем тексту: тужитељица), против рјешења број ... од 17.6.2021. године, туженог Министарства ..., у предмету стамбеног збрињавања породица погинулих бораца и ратних војних инвалида, одлучујући о захтјеву тужитељице за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 029772 21 У од 11.5.2022. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 25.5.2023. године, донио је

## ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Тужитељица се одбија са захтјевом да јој тужени надокнади трошкове управног спора.

## Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта којим је одбијена жалба тужитељице изјављена против рјешења Одјељења за борачко-инвалидску заштиту Града Б. број ... од 24.3.2021. године којим је тужитељица одбијена са захтјевом за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице.

Одбијање тужбе суд је образложио разлозима да тужитељица не испуњава услове из Уредбе о стамбеном збрињавању породица погинулих бораца и ратних војних инвалида Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске („Сл. гласник РС“, број 26/19 и 77/20 у даљем тексту: Уредба) цитирајући члан 7, 8, 9 и 11 те Уредбе, с обзиром да је тужитељица иза погибије супруга М.В. наслиједила одговарајући удио у приватном стану у којем је живјела са супругом, те је након његове смрти уписана са 1/3 дијела на истом, након чега је свој удио, на основу уговора о поклону сачињеног код нотара под бројем ... од 08.4.2015. године, поклонила својим кћеркама, а и даље станује у истом стану са кћеркама. Суд је оцијенио неоснованим навод тужбе да није извршен увиђај јер се у спису налази записник сачињен 26.02.2021. године о обављеном увиђају који су потписали чланови комисије и тужитељица.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужитељица оспорава њену законитост због погрешне примјене материјалног права како то произлази из садржаја захтјева. Истиче да се кћерке тужитељице не могу више сматрати члановима уже породице јер у вријеме

живота у заједничком домаћинству на дан 17.8.1990. године кћерка Д. је имала непуну годину дана, а кћерка М. није била ни рођена, а у вријеме подношења захтјева оне су биле пунољетне и засновале су своје породице при чему суд није цијенио разлику између пријаве пребивалишта и боравишта, као и чињеницу да суд није цијенио да тужитељица није остварила ниједно право из борачко-инвалидске заштите и да се у овом случају не може примијенити одредба члана 11 став 1 Уредбе. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи, а тужени обавезе на сношење трошкова спора у износу исказаном у трошковнику.

Тужени у одговору на захтјев истиче да је захтјев неразумљив и да је тужитељица одбијена по више основа, а један од основа је да је тужитељица свој сувласнички дио стана и пословног простора 2015. године уговором о поклону у коме је вриједност наведена у износу од 127.624,00 КМ поклонила кћеркама. Указује да је одредбом члана 11 став 2 Уредбе прописано да лице које је отуђило непокретности продајом по цијени од 15.000,00 до 30.000,00 КМ или је поклонило или размијенило непокретност у истој вриједности може бити стамбено збринуто само додјелом неповратних новчаних средстава, а не и додјелом стана. Предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев, побијану пресуду, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 109/05 и број 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произлази да је тужитељица 27.5.2019. године поднијела захтјев за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице и да је Одјељење за борачко-инвалидску заштиту Града Б. рјешењем број ... од 24.3.2021. године одбило именовану са захтјевом. Оспореним актом одбијена је жалба тужитељице, а побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт.

Побијана пресуда је правилна.

Чланом 8 Уредбе одређено је да лице из члана 7 Уредбе може остварити право на стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице. 1) ако станује као подстанар; 2) користи алтернативни смјештај по основу статуса избјеглог или расељеног лица у стамбеним јединицама које нису изграђене средствима Владе; 3) само или са члановима своје уже породице станује у заједничком домаћинству у стамбеној јединици која је у власништву његових родитеља, родитеља његовог брачног друга или дјетета, а која није условна сходно члану 9 Уредбе; 4) само или са члановима своје уже породице станује у заједничком домаћинству у стамбеној јединици других сродника или 5) станује у стану или објекту који је за отпис из стамбеног фонда.

Такође, одредбом члана 11 став 2 Уредбе прописано је да лице које је отуђило непокретности продајом по цијени од 15.000,00 КМ до 30.000,00 КМ или је поклонило или замијенило непокретности у истој вриједности може бити стамбено збринуто само додјелом неповратних новчаних средстава, а додјелом стамбене јединице ако је непокретности отуђило по цијени мањој од 15.000,00 КМ или је у истој вриједности непокретности поклонило или замијенило.

Из података списа поуздано произлази да је тужитељица била сувласник са 1/3 дијела на стану заједно са кћеркама и да је свој сувласнички дио 2015. године на основу уговора о поклону, сачињеног код нотара под бројем ... од 08.4.2015. године, поклонила својим кћеркама те да и даље станује у наведеном стану, а вриједност поклоњеног дијела износи 127.624,00 КМ, која вриједност је наведена у уговору о поклону, а што прелази износ од 30.000,00 КМ, па, и по оцјени овог суда, тужитељица не испуњава услове за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице како су то правилно одлучили управни органи, а подржао нижестепени суд одбијајући тужбу као неосновану, о чему је дао аргументоване и увјерљиве разлоге које, као правилне, прихвата и овај суд.

Правилно се тужени у одговору на захтјев позива на одредбу члана 11 став 2 Уредбе којом је прописано да лице које је отуђило непокретности продајом по цијени од 15.000,00 КМ до 30.000,00 КМ или је поклонило или замијенило непокретности у истој вриједности може бити стамбено збринута само додјелом бесповратних новчаних средстава, а додјелом стамбене јединице ако је непокретности отуђило у вриједности мањој од 15.000,00 КМ.

Будући да је тужитељица свој сувласнички дио, чија вриједност прелази износ од 15.000,00 КМ поклонила својим кћеркама онда други наводи захтјева нису од утицаја на рјешење ове управне ствари с обзиром на изричиту одредбу члана 11 став 2 Уредбе. Нису основани наводи захтјева да суд није цијенио све чињенице од којих зависи оцјена законитости оспореног акта, јер је суд подржао закључке управних органа који су засновани на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању.

На основу изложеног, произлази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев за ванредно преиспитивање, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Будући да је тужитељица одбијена са захтјевом, то јој сходно одредби члана 6 Закона о измјенама и допунама Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 63/11) по начелу *argumentum a contrario*, не припадају трошкови управног спора, због чега је њен захтјев за накнаду трошкова састава захтјева по адвокату одбијен као неоснован.

Записничар  
Маја Савић

Предсједник вијећа  
Едина Чупељић

За тачност отправка овјерава  
Руководилац судске писарнице  
Биљана Аћић